

Publicerad 2010-07-06 02:40 av Rasmus Ström

Kalas(ala)

Tänkte inte tanken, att konsekvensen & de upplevelserna
blev en del av en ande, vilken i sin början aldrig troddes giva ett slut.

Likt ett strukturellt töcken av krafter och motkrafter

i sina ambivalenta paradoxala hallar

"Kan jag få besvåra om bevisen...tack"

-Log och gav honom min själ, vilken han slukade likt en eldslukare, fast med ålar, en ålslukare, på tå och
troligtvis med hatt, som en strut.

Varför färdas framåt, framkallandes, fragmenterande och fjädrande?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rasmus Ström med Poeter.se id #14867 innehar upphovsrätten